

ПРАВИЛА ЗА ПИСМА.

ЧАСТЬ А.

ИЗЯСНЕНИЕ.

У В О Д Ъ.

Phœnices primi fame si creditur. ausi
Mansuram rudibus vocem signare figuris.
Phars. L, III. v. 220.

1-во. Писмо е едно писменни разговаряне, кое то проваждамы, до единого приятелья, кой то не е при нась: и зато треба да е просто и ясно. А защо то, за кое то говоримъ, зато пишемы и писма; а говоримъ за многовидни нѣща; отъ то ся познава чи писмо то обима всякъвъ видъ на слово то, и следователно неговото пригледане е и пространно. И за това, както неможе человѣкъ да пише правила за говоряне то, но треба да го оставя на естество то, тѣй и писменикъ наукъ, като кажиже първо нѣколко правила, оставяте *их* на чувствителността и остроумието то.

2-о. За тия правила ся говори и въ Риторика та и Поезия та и проч. Но защо то въ писменна та наука ся говори за всякъвъ видъ на слово то; има правдъ, кой то пише за нея особни пригледвания та. А защо то всякоги тя изискува простота и ясность, съ правда ся опредѣлява, както направи Батю и Домеронъ, Словописменный урокъ, за ученици тѣ, кои то отъ малъши си и простыя возрастъ, и ако да сѫ ся наплашили отъ Риторика